

givet af Paragraphen, eller den, efterat være gjort opmærksom af den ærede Justitsminister paa denne Forffjel, vil begynde at gaae strengere frem i denne Retning. Den ærede Minister syntes mig at lægge nogen Vægt paa, at der i § 1 staaer nævnt alle uforvorne Arbeidssysler; men de Arbeidssysler, som jeg maa foretage mig, for at leve, dem antager jeg ikke, man kan kalde uforvorne, idetmindste er det ikke uforvordent for en Mand at leve og faae Noget at leve af, og han kan ikke faae Fødevarer uden at bette eller faae Noget til Gave, naar han ikke kan fortjene det, og de Arbeidssysler, som en Mand foretager sig, for at erholde sit Brød, forekommer det mig altsaa ikke kan kaldes uforvorne. Af de Svende, hvorom der her nærmest er Tale, er Størstedelen gift og have Kone og Børn at ernære; man kan maaskee i een Henseende beklage det, men det har maaskee i en anden Henseende flere Goder. I ethvert Tilfælde er det dem da paa Grund heraf saameget vigtigere at kunne bruge den Tid af Aaret, som er leevnet dem til at udføre deres Arbeide, uden en saadan Indgriben i deres Næringsvet, der virkelig ikke gjør dem mere religieuse stemte, men maaskee mangengang kan formaae Gen og Anden til at søge en Krostue istedetfor sit Arbeidssted, saa det vil ikke bidrage til at fremme Religionsitet, at man gaaer frem ad denne skarpe og strenge Veie mod disse Folk; det vil det paa ingen Maade. Den ærede Minister sagde, saavidt det forekommer mig, at det var en Selsfølge, at, hvad der ikke saaledes viste sig udenfor Huset og ikke medførte Larm, var tilladt; men det var blot dette Svar, de Vedkommende havde ønsket at faae af den ærede Justitsminister, og det, troede jeg, han kunde have givet dem strax. Naar den ærede Justitsminister har indhentet Underretning om Tilfælde af en vis Bessaffenhed, saa forekommer det mig, at der ifølge Forespørgslen ikke var den allermindste Grund dertil; det Gneeste, han kunde ønske oplyst, var, om Politiet havde forbudt Vedkommende ethvert Arbeide, men at spørge det om, hvilke Arbeider det har forbudt, om det har forbudt Lidet eller Meget eller til visse Tider, det hører ikke herhen. Ligesaalidt hører det herhen, naar den

ærede Justitsminister har gjort mig opmærksom paa, at det jo berøer paa vedkommende Politiebedsmænd, hvad de, naar de træffe Vedkommende ved Arbeide, ville ansee for at være udenfor Huset eller at foregaae med for stærk Larm. Men det kunne de jo ikke vide, for de træffe dem ved Arbeidet, de kunne jo slet ikke for vide, at disse Folk ville foretage sig Arbeide med Larm eller udenfor Huset; de maae jo først lade dem komme til at vise, hvad det er for et Arbeide, de ville udføre, men, naar de forbyde dem at begynde paa noget Arbeide, saa kan det heller ikke vise sig, om de ville foretage sig Noget, som er tilladt, eller Noget, som ikke er tilladt. Deri ligger den hele Anse, at man udtrykkeligt forbyder dem et hvert Arbeide; man forbyder dem at begynde Arbeidet. Der er ogsaa her henviist til Domstolene; ja, det er jo vor svage Side her, at man vises til Domstolene. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i dette Tilfælde, som jeg ikke skal blive ked af at gjøre opmærksom paa, naar det oftere foreligger, ligesom jeg tidligere har gjort det, er Politiet tillige Dommer; naar en Politieimester forbyder dem at udføre dette Arbeide, og de saa gjøre Noget, som han mener er forbudt ved Lov, men som de mene ikke er forbudt, saa er det ham selv, der skal domme dem, og, naar han saa passer, at Rulsten bliver under 10 Rbd. — han kan jo lade den blive 9 —, saa kan den Sag ikke komme videre, saa er den Domsældte undergivet denne Politieimesters Dom, og han er altsaa Tilsynsmand, Anklager og Dommer i een Person. Hvorvidt nu en saadan Henvisning til Domstolene skal være nogen Trøst for de Vedkommende, vil jeg ganske henstille til det ærede Thing. Jeg skal slutte med, at dersom jeg maa antage det som det endelige og bestemte Svar paa min Forespørgsel, at det, som af den ærede Minister sagt, er en Selsfølge, at det Arbeide, der ikke viser sig udenfor Huset og ikke foregaaer med en saadan Larm, at det kan forstyrre Andre i den Stemning, som bør være den herskende paa saadanne Tider, ere de berettigede til at udføre, saa er jeg dermed tilfredsstillet; det var ikke Andet, jeg ønskede.

Justitsministeren: Det, som den ærede Rigsdagsmand mener at kunne ansee som et